

Fremskridt, som jeg maa udtale min Anerkendelse af. Samtidig med, at jeg gør dette, vil jeg udtale Haabet om, at det næste store Skridt, nemlig Opførelsen af Gymnastikhuse, vil tage saadan Fart, at den fysiske Opdragelse paa Landet, der som nævnt staar meget tilbage, maa fremmes med behørig Kraft. Med disse Ord skal jeg udtale min Anerkendelse af det fremsatte Forslag, som jeg anser for at være overordentlig heldigt. Jeg haaber, det i høj Grad vil bidrage til at fremme Gymnastikken paa Landet.

S. Sørensen: Til den sidste ærede Taler vil jeg sige, at ihvorvel jeg er enig med ham i Forslagets Betimelighed, kan jeg ikke være enig med ham i den Motivering, han gav det, idet det skulde være for at stimulere, som det ærede Medlem behagede at udtrykke sig, Sogneraad og Lærere og Lærerinder paa Landet til at faa mere Interesse for Gymnastik og Legemsøvelser i Skolen, som de nu skulde være Modstandere af. Jeg tror slet ikke, vi skulle lytte til den Tale, som siger, at det er altid oven fra, at Paabudene med Hensyn til Udvikling og Undervisning skulle komme. Jeg tror, det er lige saa godt, at Befolkningen nede fra faar Forstaaelse af, hvad der tjener til Børnenes Udvikling baade i legemlig og aandelig Henseende. I saa Henseende har man forlængst lige saa vel ude paa Landet som inde i København forstaaet, at den legemlige Udvikling har sin fulde Berettigelse ved Siden af den aandelige.

Meyer: Det ærede Medlem maa ikke tage mig fortrydeligt op, at jeg svarer ham, thi det har jo ingenlunde været min Hensigt at sige, at man paa Landet uden videre og overalt forkaster Gymnastikkens Betydning. Men jeg har ikke uden Grund fremsat mine Bemærkninger. Jeg skal saaledes blot bede det ærede Medlem læse den Beretning, som Gymnastikinspektøren i disse Dage har tilsendt Rigsdagens Medlemmer, og jeg vil bede det ærede Medlem lægge Mærke til, hvad Højskolelærer Brydegaard og Lærer Illeris udtale Side 35 og 37 i denne Beretning. Lærer Illeris udtaler f. Eks.: „Der sidder indgroet i Sindet hos de allerfleste Lærere en nedarvet Uvillie mod al Inspektion, og saa længe denne Uvillie er raadende, kan der intet godt udrettes gennem Tilsynet.“ Det siges endvidere, at der mange Steder endnu findes alt for ringe Sans for Gymnastikken,

og at denne Uvillie mod Inspektionen og Gymnastikken derfor maa fjernes.

Det ærede Medlem maa derfor undskylde mig. Jeg har ikke sigtet Landet for at være ligegyldigt for den fysiske Opdragelse gennem Gymnastikken, men jeg henholdt mig til Bemærkningerne af Gymnastikinspektøren, og disse Bemærkninger gaar jeg ud fra ere uomstødelige.

S. Sørensen: At der er nogle ældre Lærere, som medens de gik paa Seminariet, ikke have haft synderlig Undervisning i Gymnastik, og som i den første Tid af deres Lærervirksomhed slet ikke have beskæftiget sig med dette Fag, fordi det ikke var fremme den Gang, skal jeg ikke benægte, men derfor behøver der ikke at være nogen Uvillie mod Gymnastikken hos dem. At de som Regel søge at unddrage sig selv denne Undervisning, fordi de ikke kunne paatage sig den, og at de gerne ville have den lagt over paa yngre Kræfter, det er forstaaeligt. Om det er det, Hr. Illeris sigter til i sine Bemærkninger, skal jeg ikke kunne sige, men saa meget er vist, at hos den yngre fremadskridende Lærerstand gaar Udviklingen i den Retning, at man sætter fuldgod Pris paa den legemlige Udvikling og endogsaa udenfor de Timer, man skal undervise i Gymnastik, Legemsøvelser og Skydning. Det tyder ikke paa, at man ikke paa Landet værdsetter den legemlige Udvikling. Dersom Lærer Illeris vil fortsætte sin Kritik i den Retning, vil han sikkert ikke blive afholdt i Længden, det tør jeg spaa ham.

Meyer: Selve Gymnastikinspektøren udtaler, at „i det hele maa det siges, at disse „Gymnastikkonsulenter“, som de nærmest kunne kaldes, virke ved deres Besøg i Skolerne meget til at vække Lærernes og Sogneraadenes Interesse for Gymnastik“. Dette viser altsaa, at det er nødvendigt, at der er kommet et Slags Paabud, fordi der i Forvejen er ringe Interesse. Det ærede Medlem maa ikke tage mig fortrydeligt op, at jeg understreger, hvad Gymnastikinspektøren har sagt, at der er ringe Interesse, men at den forhøjede Bevilling nok vil tjene til at øge den.

S. Sørensen: Dersom der ingen Interesse havde været vist Gymnastikken fra selve Befolkningens Side, saa tvivler jeg dog om, at man overhovedet havde faaet de Bestemmelser, som ere vedtagne herinde fra, om Tilskud til Konsulenterne,